Atasözleriyle Fabllar Serisi-7

EĞRI OTURUŞ

içindekiler

EĞRİ OTURUŞ

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, bütün hayvanların mutluluk içerisinde yaşadığı bir orman varmış. Bu ormanda yaşayan yavru hayvanlar bile orman kurallarını iyi bilir, ormandaki düzeni bozmazmış.

Sadece bir kuzgun yavrusu orman ve oyun kurallarına uymaz, arkadaşlarını ve diğer hayvanları üzermiş. Gün gelmiş ormandaki yavru hayvanlar artık bu duruma dayanamaz hâle gelmişler. Anne kuzgun yanına yavrusunu şikayet etmeye gitmişler.

– Kuzgun teyze, şu yavrunuza bir şeyler söyleseniz, artık bizde sabır kalmadı. Ne ormanın kurallarına uyuyor, ne de sözlerimizi duyuyor. Varsa yoksa mızıkçılık, yetmiyormuş gibi her zaman üste çıkmacılık.

Dayanamamış bu kadarına anne kuzgun:

– Bana bakın ey çocuklar, bu söylediklerinizi hayatta yapmaz kuzgunlar. Adı çıkacağına canı çıksaydı yavrumun, o benim şahin bakışlı bal mumum. Hadi şimdi hepiniz gidin evinize, sonra bana da dersiniz geveze.

Yavru kuzgun şöyle bir göz süzmüş arkadaşlarına peşlerinden. Bir de demesin mi:

– Haydi gidin yolunuza, bakmayın bile arkanıza.

Diğer yavrular ne yapsınlar, çaresiz dönmüşler ormana. Bir gün oynarlarken yine beraber, gelmiş kuzgun birader. Her zamanki gibi dar etmiş arkadaşlarına ormanı, artık iyice kızdırmış tavşanı

Yavru tavşan demiş:

– Fil amcaya gidip seni şikayet edeceğim, umarım daha sonra yüzünü görmeyeceğim. Bu işi çözerse artık o çözer, sen de akıllanacak baş ne gezer.

Versin artık cezanı senin, adaletine güvenirim filin.

Bunun üzerine yavru kuzgun köşeye sıkışmış, hemen oradan sıvışmış. Doğruca gitmiş annesinin yanına, anlatmış gelecekleri başına. Durur mu bunları duyan anne kuzgun, fille tavşanı konuşurken görünce bağırmış yorgun argın:

– Durun! Benim de söyleyeceklerim var bu konuda, hiçbir suç yok yavrumda. O sırada tavşan bitirmiş son sözlerini ve demiş:

– İşte böyle fil amca, bizde huzur yok gün boyunca. Şöyle bir düşünüyorum akşam olunca, kimse mutlu değil zannımca.

Fil, anne kuzguna dönerek:

- Söyle bakalım bu kadar söz üzerine ne diyeceksin? Eğer çocuklar haklıysa, bu ormandan gideceksin, demiş.

Fil kardeş, yavrusunu en iyi annesi tanır. Bu çocuklar bilmez mi ayıpsız dost arayan dostsuz kalır. Hem kuzguna yavrusu anka görünür, ne kadar yaramaz olsa annesi onunla övünür, demiş anne kuzgun.

Eeee, dur bakalım anne kuzgun, galiba çok yaramaz senin yavrun. Şimdi eğri oturup doğru konuşmalı, işin aslına iyi bakmalı. Her ne kadar anka görünse de yavrun sana, yazık ediyor ormandaki diğer hayvanlara. Bundan böyle pişkinliği bırakın, orman kurallarına uymaya bakın, demiş yaşlı fil.

Filin bu kararına çok sevinmiş bütün hayvanlar, sevinmese de ailecek kuzgunlar.

SİVRİSİNEĞİN ANLATTIKLARI

Evvel zaman ıçinde kalbur saman ıçınde, bundan yıllar önce. Develer tellal ıken pireler berber ımış balta gırmemış ormanlarda. Yazları kurak kışları ılık geçen bir orman varmış eski zamanların birinde.

Bu ormanın herkesin fikrine saygılı bir de kralı varmış. Aslan kralın ülkesinde bütün hayvanlar emniyet ve huzur içinde yaşarmış. Günlerden bir gün aslan kral orman halkına bir yarışma yapacağını duyurmuş. İsteyen herkesin yarışmaya katılabileceğini söylemiş.

[illegible] yardımcısı olacakmış.

Yarışmanın haberi ormanın her tarafına yayılmış. Bütün hayvanları aslanın yardımcısı olabilme heyecanı sarmış. Herkes anlatacağı hikâyeyi düşünmeye başlamış. Ormanın bilge hayvanlarını dolaşıp fikirler almışlar. Kimi kurnaz tilkiye gitmiş kimi bilge hindiye, kimi yaşlı kartala gitmiş kimi baykuşa...

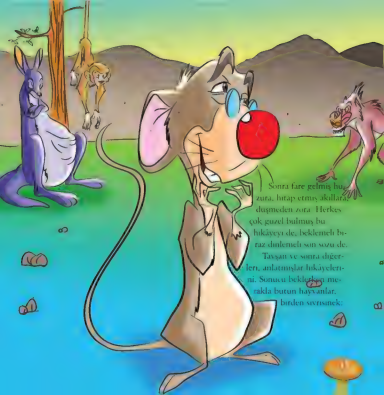
Sonunda yarışmaya katılacak olanlar hazırlıklarını yapmış ve çıkmışlar huzura.

Önce bülbül anlatmış hikâyesini güzel sesiyle, büyülemiş âdeta orada olanları nefesiyle. Daha ilk yarışmacıdan sonra bazılarının ümidi kırılmış, bunun üzerine hikâye olmaz sanılmış.

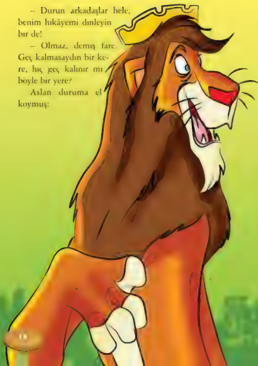
Sonra fare gelmiş huzura, hitap etmiş akıllara, düşmeden zora. Herkes çok güzel bulmuş bu hikâyeyi de, beklemeli biraz dinlemeli son sözü de.

Tavşan ve sonra diğerleri, anlatmışlar hikâyelerini. Sonucu beklerken merakla bütün hayvanlar, birden sivrisinek:

– Durun arkadaşlar hele, benim hikâyemi dinleyin bir de!

– Olmaz, demiş fare. Geç kalmasaydın bir kere, hiç geç kalınır mı böyle bir yere?

Aslan duruma el koymuş:

– Durun dostlarım, sakin olun. Sivrisineğin anlatacağı hikâye belki de en güzelidir, dinleyelim onu, anlatacakları nedir?

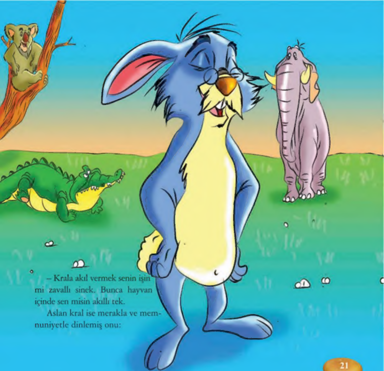

– Sivrisinek teşekkür ederek aslan krala, başlamış hikâyesini anlatmaya. Kendi boyuna bakmadan nasihatte bulunmuş aslana.

– Siz de hissenizi alın, demiş diğer hayvanlara.

– Onlarsa gülüp geçmişler, böyle hikâye mi olur, demişler. Sivrisinekse duruşunu hiç bozmamış, öylece sözlerini tamamlamış.

Bülbül demiş:

– Krala akıl vermek senin işin mi zavallı sinek. Bunca hayvan içinde sen misin akıllı tek.

Aslan kral ise merakla ve memnuniyetle dinlemiş onu:

– Çok güzel bir konu. Hikâyendeki idarecinin adaleti ve asaleti beni çok memnun etti doğrusu. Senin anlattıkların çok doğru ve güzel şeyler.

Sonra diğer hayvanlara dönerek:

– İşte yeni yardımcım beyler!

Sivrisinek krala teşekkür ederken söz istemiş diğerleri:

– Efendim, elediniz en güzel hikâyeleri, insaflı olun biraz.

Aslan da atasözüyle cevap vermiş:

– Dostlarım, anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az.

